

ude fra har Udvalget stillet dette Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Frisørstuer skal være undtagne fra Bestemmelsen om Lukning Kl. 8. Der har i Virkeligheden været megen Meningsforskel om dette Spørgsmaal, og jeg tror at turde sige, at stærke Argumenter kan anføres baade for og imod. Jeg vil for mit personlige Vedkommende ikke lægge Skjul paa, at jeg ikke har været nogen Tilhænger af denne Bestemmelse, men da det gjaldt om at komme til Enighed om Loven i dens Helhed, har vi ment paa dette døg ikke absolut afgørende Punkt at kunne bøje os for hinanden. Det bliver altsaa nu saaledes, at Frisørstuer ikke behøver at lukke Kl. 8 om Aftenen, medens derimod Barberstuer skal gøre det.

Ændringsforslaget under Nr. 3 har heller ikke fremkaldt nogen særlig Debat i Udvalget og har ikke krævet nogen større Resignation. Det drejer sig om Retten til at ekspedere de Kunder, der er til Stede i Butikken i det Øjeblik, Klokken slaar 8. Hidtil har der hertil været et Kvarter; man kunde blive ved at lukke Folk ud af Butikken endnu et Kvarter efter Klokken 8. Dette var ogsaa foreslaaet i Lovforslaget, men Udvalget er blevet enigt om at sætte et bestemt Tidspunkt for Lukningen, Klokken 8, saaledes at de Kunder, der i det Øjeblik er inde i Butikken, kan ekspederes, hvor mange eller faa det saa er, og Ekspeditionen altsaa vedvare, indtil de alle er ekspederede færdig.

De to her nævnte Forslag har ikke fremkaldt, hvad jeg vil kaldé større principiel Modsætning, og derfor vel heller ikke krævet nogen større Resignation. De Forslag, der har krævet Resignation, er dem, der angaar Lovforslagets sociale Karakter. Med Hensyn til dem er det lykkedes at komme til Enighed, ganske som man kom til Enighed for 2 Aar siden. Fra den ene Side har man opnaaet, hvad der for øvrigt staar i Regeringens Lovforslag, at der ved kommunale Vedtægter kan paabydes Indretning af Siddepladser i Butiklokaler. Dette er tiltraadt under Hensyn til, at Detailhandlersocietetet har erklæret med Glæde at kunne gaa med til denne Bestemmelse. Da saaledes Principalerne ikke har noget imod den, har man anset det for rigtigt at tiltræde den. Fra den anden Side har man navnlig opnaaet, at Bestemmelsen om den saakaldte minimale Hviletid, der omtales i § 5 i Lovforslaget, bliver slettet. Hertil refererer sig Ændringsforslag Nr. 4 og Ændringsforslag Nr. 7, som er en Følge deraf. Denne Be-

stemmelse har man fra den modsatte Side været betænkelig ved at opgive, men da dette var et Vilkaar for at komme til Enighed, har man ment, at den alligevel burde udgaa. Derigennem er det lykkedes at komme til Enighed, idet man fra den anden Side har fremhævet, at en saadan Bestemmelse mere hørte hjemme i en almindelig Erhvervslov, og at det kunde være, den krævede en omfattende Undersøgelse af, hvorledes de forskellige Erhverv vilde stille sig til den.

Fra den samme Side har man ligeledes opnaaet, at Revisionsbestemmelsen er bortfaldet. Hertil refererer Ændringsforslag Nr. 6 sig. Fra den Side, jeg tilhører, har man været meget betænkelig ved denne Opgivelse af Revisionsbestemmelsen. Men paa den anden Side er Forholdet det, at hvis Loven nu kan blive gennemført i den Form, den vil faa ved de samlede Ændringsforslag, vil for Fremtiden Sagen ikke saa meget drives videre frem gennem en Paragraf i Loven, men hele Lovens faktiske Grundlag vil ligesom forskydes fra Staten over til Kommunerne. Det vil fremtidig være saaledes, at det egentlig aktivt drivende Moment i alle disse Spørgsmaal, f. Eks. om Siddepladser, om Butikslukningens Forskydning fra Kl. 8 til Kl. 7, vil være lagt i Kommunernes Haand. Og derfor vil det være ganske naturligt, at Lovgivningsmagten, hvis Lovforslaget — det er Forudsaetningen — vedtages nogenlunde i den Form, her er foreslaaet, en Tid lang kommer til at finde sig i at være udenfor Reguleringen af hele dette Forhold, og at det Arbejde, der skal gøres, bliver gjort i Kommunerne. Naar Loven saa maaske en Gang i Fremtiden skal føres videre til et nyere og friere Grundlag, vil det være naturligt at bygge paa de Erfaringer, der er gjorte i Kommunerne. Jeg mener altsaa, at denne Bestemmelse om Revisionen kan stryges, og at man kan være tilfreds med Loven, saaledes som den derefter som Helhed kommer til at foreligge.

Med disse Ord skal jeg anbefale dette Lovforslag, der tidligere har givet Anledning til megen Strid, men med Hensyn til hvilket det altsaa nu er lykkedes os at tilvejebringe et Grundlag, hvorom man tør sige, at det er præget af Samling og Enhed. Jeg vil meget ønske, at disse Ord kunde gaa op til det høje Landsting, og at dette nu vilde være enigt med os om at skaffe dette Stykke Lovgivningsarbejde til Side og være med til at lade Livet ude i Kommunerne afgøre, hvad der